

'Ik wil straatkinderen leren wat de gevolgen zijn van het leven op straat', zo vertelt Eragis. De 15-jarige jongen ging zelf ook van huis weg, omdat hij dacht dat hij in de stad veel geld zou verdienen en dan verder zou kunnen leren. Het liep anders en uiteindelijk komt hij in het opvangcentrum terecht. Na een periode van begeleiding kon hij onlangs terugkeren naar zijn familie. In deze rapportage leest u het verhaal van Eragis en blikken we terug op het sponsorprogramma dat u steunt in Ethiopië.

In de zes Lighthouses van onze partnerorganisatie Hope for Justice vinden kinderen een veilig thuis. Bethel, verpleegster in het Lydia Lighthouse in Addis Abeba, vertelt: 'Als een meisje hier binnenkomt, geven we haar kleding en andere persoonlijke spullen. Ik controleer de gezondheid door het kind te wegen en de lengte te meten. Ook wanneer iemand tijdens het spelen valt en zich bezeert, verleen ik medische zorg.'

De kinderen ontvangen in het Lighthouse ook onderwijs. Mathias werkt nu vier jaar als docent in het Lighthouse. 'Om 9:30 uur geef ik life skill lessen, daarna begint om 11:00 uur het onderwijs. Veel meisjes hebben al een aantal jaar onderwijs gevolgd, dus dit zijn vooral lessen om hen weer op het juiste niveau te brengen zodat ze straks kunnen instromen in het reguliere onderwijs.'

's Middags hebben de kinderen tot 15:00 uur psychologische begeleiding en groepstherapie. 'Dit doen we spelenderwijs, bijvoorbeeld met knutselen of dans.' Wanneer de kinderen goed hun best doen, ontvangen ze een munt als beloning. Eén keer per week kunnen de kinderen van hun munten iets uitzoeken, bijvoorbeeld een pen, ketting, boek of kleding.

▲ Medische controle

▲ Groepstherapie het opvangcentrum

Op zoek naar familie

De medewerkers van Hope for Justice proberen van ieder kind de familie te traceren. Wanneer dit lukt start er een traject waarin de ouders worden getraind en leren om hun inkomen te vergroten. Wanneer de ouders een stabiel en veilig thuis kunnen bieden, kan het kind terugkeren naar de ouders. Ook na de re-integratie houdt onze partnerorganisatie contact, zodat het kind en de familie goed worden begeleid en terugval wordt voorkomen.

Een medewerker vertelt het mooie voorbeeld van een jongen die in 2022 na twee maanden op straat werd opgevangen. 'We zagen hem veranderen van een verlegen jongen naar iemand die actief deelneemt aan alle activiteiten. Na 45 dagen in het Lighthouse kon de jongen worden herenigd met zijn ouders. Met het geld dat ze ontvingen hebben ze een kalf gekocht. Inmiddels hebben ze een kleine kudde, wat hen helpt bij hun economische situatie. Op school is hij een goede leerling. Hij helpt zelfs zijn buurkinderen met studeren!'

Training aan inwoners

107 lokale (kerkelijke) leiders volgden in 2022 een training over de gevaren van kinderarbeid. Ook dorpsbewoners werden bewust gemaakt van het belang om kinderen te beschermen tegen uitbuiting. Overheidsmedewerkers kwamen bij elkaar om meer te leren over het registreren van kinderen in een situatie van uitbuiting.

Eragis (15):

'IK WIL STRAATKINDEREN LEREN WAT DE GEVOLGEN ZIJN VAN HET LEVEN OP STRAAT'

'Mijn naam is Eragis en ik ben 15 jaar oud. Ik kom uit het dorp Dagiso het, in het district Hobicha. Ik heb zes broers en zussen. Ik woon nu weer bij mijn familie, maar een tijdje terug ben ik weg gegaan omdat mijn ouders mij niet meer naar school konden laten gaan. Ik besloot naar Sodo te gaan, want ik dacht dat ik daar veel geld zou verdienen en dan verder zou kunnen leren. Helaas is dat niet gelukt.

Ik dacht dat ik verschillende baantjes kon doen en geld kon verdienen, maar dat was onmogelijk. Daarom ging ik naar restaurants en bedelde ik om restjes eten. Ik sliep op straat. Ik verloor gewicht omdat ik meestal niet genoeg te eten kreeg. Ik was vaak ziek en de jongens die bij mij sliepen gingen dan wat eten voor mij bedelen. Mijn leven op straat was verschrikkelijk.

Ontmoeting op straat

Ondertussen dacht ik na over hoe ik terug naar school zou kunnen gaan. Op een nacht regende het hevig. Ik begon me af te vragen waarom ik thuis was weggegaan en mijn familie had achtergelaten. Alles veranderde toen mensen van Hope for Justice me op een dag op straat tegenkwamen en mij vertelden over de gevaren van het leven op straat. Ze beloofden me dat als ik naar hun opvangcentrum zou gaan, ik voedsel, kleding, onderdak, medische zorg en training in levensvaardigheden zou krijgen. Ze vroegen me ook of ik geïnteresseerd was om later met mijn familie herenigd te worden.

Denken aan terugkeer naar familie

Toen ik bij Hope for Justice kwam, was ik een beetje terughoudend over alles. Maar na verschillende begeleidingsmomenten en creatieve therapieën begon ik deel te nemen aan verschillende activiteiten zoals spelen met de andere jongens en de lifeskill trainingen. Ik kreeg dingen die ik nog

▲ Eragis wordt tijdens de hereniging omhelsd door zijn moeder

nooit in mijn leven had gezien en ik begon te denken aan de terugkeer naar mijn familie en de mogelijkheden om mijn opleiding voort te zetten.

Blik vooruit

Uiteindelijk werd ik naar mijn familie gebracht en met hen herenigd. Tijdens dit moment voelde ik me de gelukkigste persoon ter wereld. Ik zit weer op school en het gaat goed. Het belangrijkste is dat mijn gedrag is veranderd. Ik kan nu met mijn familie samenleven en mijn opleiding voortzetten. Mijn toekomstplan is om deel te nemen aan schoolclubs, ik wil mijn ouders ondersteunen en straatkinderen leren wat de ernstige gevolgen zijn van het leven op straat.

'Dank aan God'

Ik wil alle medewerkers van Hope for Justice bedanken, in het bijzonder de leraren, verpleegkundigen en maatschappelijk werkers. Zij hebben mij goed begeleid en geholpen bij de hereniging met mijn familie. Bovenal dank aan God dat Hij mij steun gaf via dit project!